رچيتا

سوامي جيونمکت مهاراج

=شري ستنام ساکشي

پرم پوجيه سدگر سوامي ٽيئونرام مهاراج ساکشي

جنم ساکي سوامي ٽيئونرام جي

(هي سوامي جيون مُکت جو پنهنجي ستگر سوامي ٽيئون رام جي زندگي جو احوال شعري صورت ۾ لکيو آهي. اصل ڪتاب ديوناگري ۾. عربي لپِي ۾ آٽوميٽڪ طريقي سان تبديل ڪيل آهي. غلطي جي گنجائش اٿس)

جو بڌندو چت لائي ..

جا آشا رکندو چت ۾.

سا dal پلو پائي॥

ساءِ پڇائي پيو جگ جون.

araسمرٿ آهي .|

انيڪن جي پڇائي اٿس| |

تهنجا گڻ ٿو بڌاي| |

گرمک جن بڌندا ويهي । ه

5دل سان ڌيان لڳاي॥

ٻُڌي سڻو ڪٿندا سار|

ويندا چوراسي مٿايII

وجي واسي ٿيندا بينڪنٺ ۾|

گرهست ۾ رهندا چاهي॥

پنهنجي رچنا ڻي رچاي|

تو مو ۾ طاقت آهي ڪانه ڪا||

آيا شهر ڪنڊ ۾| ne |

گدجي ساڌو ۽ چار||

روٽي گهريائون هر ڪهه در سان.

|هري. نارائڻ پڪار ..

نه سمجهي ٻولي تن جي.

در پاتا هر ڪنهن نار||

نا اميند ٿي ڪري هليا .

سڌي سڙڪ سالار||

جدهن آيا چيلارام در تي|

چيائون ڪيئن لنگهي هلون پار||

fratپاڻيءَ جي ندي।

پري بيٺي آهي تار॥

دمي ٿلهو موچارو .

وينا پلٽي مار॥

نڪتي ماتا ڪرشٽا گهر مان.

ڪنهن ڪم لائي بازار॥

دنائي arg جوگي dor آهن।

نوڙي ڪيئي نمسڪار॥

هٿ aft gag جوگن। Y

سائي ديو خبر چار॥

جوگن چيو ماتا ڪرشٽا।

اسان چارئي AS آهيون هردوار॥

هتي گهمڻ ڦرڻ آيا آهيوا।

اُج لڳي اَٿئون پاڻي پيار॥

ڪر جهٽ اَسانجي پياس نوار .

ته ڪريون آسيس طوطي ..

ماتا ڪرشٽا وٺي جوگن کي.

پهنجي گهر ۾ آئي ..

ڪٿ گاڙهي پيئي هيڙي .

تهتي پترانى وڃائي ..

dar |جوگي چڊيarg

ماتا ڪرشٽا روٿي پائي||

آٽي رکيائي جوگن اڳيان|

جوگي خوش ٿيا ڪائي

جوگن چيو ماتا ڪرشٽا

توکي ڇا گهرجي مائي

جيڪا وستو ڪپئي سا وٺ|

اتئي محل اهائي

ماتا چيو سڀ ڪڇ دنون اتو|

سٺو سڌ سوائي

Gest |ديو پاڻ جهڙا

ڪريو ڪاpus

اتم آش اهائي .

|ڪريو پورڻ مهنجي من جي

جوگن چيو ماتا ڪرشڻا کي۽
بڌ تون ڌيان ڌري

ٻُڌي تهنجي وينتي .
اَسانجو هردو ٿو ٺري
جهل جهولي تُو پنهنجي۽
ديون ٿا پڻدار پري
راجا دشرٿ جا پُٽ چارئي .
ايندئي قطار ڪري
به تهنجي گرڀ مان جمندا .
به تهنجي ڪنيائن گهري
چارئي گهمندا ڪنا۽
ٿيندا پَل نه پري
هاڻي اسان وڃئون ٿا.
'سچ به ٿو لهي

تهنجي جوت بري .

پئي FEN جڳان جڳ هن جڳ ۾ .

ڪري ڪرپا ماتا ڪرشٽا تن।

أُتي سنتن ورتو ڳس॥?

کهڙي مهمان لڪان تن جي .

।ڪٽي ڪاغذ قلم مس ..

ڪئي ڳائيي رهيا سنتن جي।

هو ge شاستر ويد جس ..

برهما ڳائي وشٽو ڳائي।

।شِو ڳائي پيو سرس ..

بڌڻ ساڻ تو آنند اچي .

اتري من جي ڪس ..

نشو چڙهي تو نام جو .

اهڙون مجهس آهي رس ..

اگيانن ڪي ملي گيان .ˆ

اڻ جاڻن ڪي دس!।

ڪراي الخ جو درس।

سنت پلو ڪن جگ جهان جو॥

ترسڻ لاءِ جوگن ه ڪي،

ماتا ڪرشڻا گهڻو منايو.

منٿن تي نه ترسيا،

سچ ويا ويراگي موڪلايو .

سچ لٿي چيلارام، ।

هلي گهر ۾।

ماتا ڪرشڻا پتيءَ ڪي،

جوگن جو هال سڻايو।

بُڌي احوال چيلارامر،

areآنند پايو.

ماتا ڪرشٽا جو پِتا مولچند

ڪٽي انب گهوڙي تي آيو!

ڪرشٽا پهنجي پيءُ کي،

جوڳن جو هال سڻايو .

ماتا ڪرشٽا هئي گريٽي،

مولچند آهي فرمايو!

هيءُ پُٽ جائي توهان کي

مودي موڪلجو دايو!

پهرين پُٽ جو آئن،

لاڳ ڏيندس سوايو! -

هن وکت موڪلايو،

amتو گوٺ پهجي|

نو مهينا يارهن die ٿيا|

جايو ماتا ڪرشٽا بال||

aryواڏايون لوڪن دنيون.

ٿيا سنتن جا وچن بحال||

مهنو آڪاڙ جو تارڪ چوٿين|

سنوت اٺيهہ سو چوئيتالهون سال ..

چنچر دينهہ پرڀات جو .

جايو دين ديالو ..

ماتا ڪرشٽا جا مائٽ| AAR

areهٿ موڪليو حوال||

ڪشيو ڪندو وجي من ۾|

دائو خوش، مکي گهٽئي ملندوا |

;ديندوسان دهٽي جائي جو.

TEڪندو سان سمورو احوال||

وگو وئندون سان سنياري|

peساٽس گڏ سنو رومال॥
پوءِ منائيءَ جو Raga ٽال.
ا :ڪٽي ايندس گھر پھنجي॥
دايو پھتو پنيوري .

سدي ماٽھن ڪا پچائي॥
آھي گھر ڪتي مولچند جو।
مونکي دس ديو پائي।
واڏايون ديندوسانن دھتي جائي جون .
ڪريو دير نه ڪائي
ماٽھن گدجي اچي।
گھر جي ڪوج ڪرائي॥
دايي صد ڪيو مولچند ڪي।
اچي پائي ag واڏائي ..
سڏي صد مولچند آيو.
گدجي پتني شامل بائي ..
بنھي وھاري دايي ڪي اڊ.ڻ ۾ ا ھو
erروٽي پاٽي ڪارائي॥
پچائو خبر دايي ڪان।

EMمنڙي بولي وائي||
دايي چيو ڪرشٽا ڪي پُٽ جايوa |
ويا خوش آهن بار بچائي||

ديو لاگ ڪارايو مٺائي

ته an گوٺ پهنجي||

en >

سٽي دهٽي جائي جو|
RÁڪي آنند آيو||
مولچند دائي لاءِ | بي
وگو وني سبايو||
مولچند جي پتنيءَ شامل|
چڊن جيدن ڪي گهرايو ..
جو دياريو لاگ دايي ڪي.
سو بنهي سوايو ملايو||

لاگ وني دائي جدهن.

أتي تي موڪلايو||

تدهن مولچند چيو داي کي.|

مهنجو نياپو نيئي رسايو ..

چئجئي چيلارام|| Y

araڏٽيءَ بالڪ ملايو ..

آءُ geht خوش ٿيس|

ڏيندئي پرپو بچايو||

هي رلڪا تنجڻ ديائي چو .

سي منهنجا نيئي رسايو ..

چئجانس ڪري اندس ساهيو .

تو وٽ سگهرو ڇنيءَ تي ..

ڇنڇر ڏينهه شام جو .

آئي خلق الائي ..

ٽن ڪي ڏنئو .

CTخوش ٿي جنهن ورائي||

پچائون خبر پٽڙي pl ڪيدي محل جايو مائي||

ماتا ڪرشٽا چيو سٽو | منهنجا پينرو پائيII

اودي محل جوگن ويني . پرياتي ڪا گائي ..

اچي ٽي مڪي FE ڪي چئي دائي گهرائي ..

جايو پُٽ سڪيلٽو|

دائيءَ دني واڏائي ..

اِنهيءَ ريت !yes جايو|

ڪولي خبر سٽائي||

چيائون ديڪار yest پنهنجو|

پيڻ ڪرشٽا بائي||

ڪرشٽا چيو دسو پٽڙو .

پينرو منهنجا پائي||

دسي صورت بالڪ جي .

|هرڪا حيرت ۾ آئي ..

چيائو پُٽ ته تنهنجو سدا سُهٽو|

اودھ ۾ آهي سهائي!I

پيڻ ڪرشٽا آسون پنيون اٿئي|
هي ڪاراءِ حلوو ڪا منائي||
ٺُو سدا رهنديئن سائي|

خوش بچن سان گھر ۾ ..

ماتا ڪرشٽا گھرائي منائي|
دنئي سين ڪي ورائي||
ڪو بڏي ڪٽي پيو پاڻ سان|
ڪو وٺي أتي پيو ڪائيي||
وٺي هرڪو منائي .
باهر ٻين ڪي|| Jan
ايدي خلق ڪٺي ٿي پيئي|
|ورهائڻ وارو وڏئو منجهاي||
سج لٿي دايو آيو|
پنيرن مان ڊوڪ پاي ..
حال احوال ديئي چيلارام ڪي.
ويو موڊي مال اٺاي||

وني هرڪو منائي .

ٻاهر چيلارام ڪي‖ m

پلي تو ڄائو سڪيلڏو| |

سائين ڏيندو ٻچائي‖

ڪلياڻ ٿيا جڳ جهان جا| |

تهنجي سڪيلڏي جائي| |

تنهنجو اڌ.ڻ وسائي| |

ڪارج ڪندو جڳ جهان جا ..

Beڏينهہ ڇٽيءَ جو| |

ڪيو چيلارام سايو‖

چوان پئنچن ڀائرن کي.

مون وٽ روٽي پايو I

=

ٻالڪ آهي ڄايو‖

صورت سُهڻو من جو مهڻو

تهنجي چنيءَ جو اَدا|
uمون کيو آهي سايو.
رڏڻن لائي ۾ راڏائو| |
هي . نون حالن مان گهرايو||
چوڻ تي اَدا اڇجو|
مون وٺ ڪري سايو||
جوگن جي ڪرپا سان.
وٺي AH آهي آيو||
ٻيو گهڻو ڪين ستايو|
اڇي ڪائڻ ڪائجو ڪشي سان..

آيا ناناٽا چنيءَ تي|
ٻيا مٺ age يائي||
.آئي خلق ڪنٻوءَ TAN جي|

ڪئي مدد انيڪ مائي۔

ورائي واڌايون چيلارام کي ڏنئون۔

خوش ٿي جنهن ورائي۔

پهرين پنگت وهاري سين کي۔

روٽي منائي ڪارائي۔

آيو جيرام مهراج۔

آئي "سوال" ڏائي ..

ڪلي ڇٽي مهنجي مالڪ جي .

رکيئو نالو ٿيئونرام سکدائي۔

نالو ٻُڌي اوڏي محل،

سرهي ٿي سيارڊ۔

وريو ڀاڳو ڪنڌوءَ جو .

جنهن جيه جيه هئي منائي .۔

انهي ريت ڇٽي ڪرائي۔

چيلارام پهنجي پُٽ جي۔

geپينگهي ۾ دينئي لولي، مني رام جي بولج ٻولي।

aa ,داني پٽڙا ٽيندي، سوالي خالي ڪين ڇديندي।

پهنجا پراوا گهر اديندي،تهنجي خالي نه رهندي جهولي। ।

.2سنگ ساڏن جو ڪندي جاٽي، گڻ گيان جي ٽيندي ڪاٽي।

پڍي گرن جي پريم سان باٽي،ايدو بسنت گائيندي هولي॥

.3ساڌ سنگت جي شيوا ڪمائي، ڇار پدارٿ گهمندي پائي.

faiپرڀو تو در ڪاهي، تهنجي سنگ ۾ گهمندي ٽولي ..

.4ڪهي ماتا ڪرشٽا بائي، مهنجي پٽڙا آسيس اهائي.

اوکي نه دسدي ٽيئونرام ڪائي،تهنجي رنگ ۾ رچندي چولي॥

–

طرظ- تو روٺ ڪي مت جانا.

ٽل- دينه ڇنڇر آيو آ، جنم سوامي ٽيئورام جو،

ملي ششيهن منايو آ।

4.ٿيو ڀاڳو ڀلو سڀ جو، جيڪي ڏينهن ملهائن ٿا،
آهي وارو وريو تنجو ۔
2.ملي مهمان ڳائن ٿا، ڪرپا سوامي ٽيئونرام جي،
پنهنجو ast وسائن ٿا
3.ڀلا چنچر سدورو آ، ڪري آش ٿئي پوري،
لڌيو گهر ۾ هندورو
4.چوي جيون مڪت جائي، خالي ڪين ويو در تان
ملي سيڪي آ واڌائي

a = =چنچر ڪري شور
ENآيو شهر ڪنڊوءَ ۾ ٽيئورام سر مور
جهلائي ڪرشٽا لودي پئي لادما،
E, AA qaبي وصايا ديون بيني آڪاش مان ۔
اِندر ڪيو اشارو، ڳنڊرو ڪن ڳوڊ ..
2.درشن ڪرڻ ڪيئي آيا سنت راڳي،

دسي سانئيءَ ڪي چون ود ڀاڳي
ڀڪي ma سا هيءُ ٻڌندم دور
3.سدگر مهنجو وڏڙو ٽيڊو،

ماتا ڪرشٽا گالهايو تڪڙو।
آٽي گهر سنت ابا ڪري وينو گوڙ॥
.4سنت ڪائيدا اَمان، راجي سي ٿيندا،

ان اي ڏن جا پنڊار پريندا।
ڪائي سنت ساڏ اَمان ڪائي پلي چور. ॥
.5جيون مڪت چرني سيس جهڪايو،

سوامي ٽيئونرام جو ڌيان لڳايو।
ڪندو جيڪو شيوا، ٿيندو سوئي زور॥

طرظ- هوئون سي چو لو تم।
ٿل- سوامي ٽيئونرام جگ ۾، ڌاري آيو آ اوتار।
WSپينر گدجي، سپ گايو منگل ڻچار॥
`سنتنجيڪرپاسانهي TAB آ جايو
پِتا چيلارام جي گهر آهي جنم وٺي آيو .
دسي ماتا بالڪ ڪي اج IN پئي بلهار॥

شل وسندي رهي شلي وڏندي رهي STE دهاڙي
سوامي ٽيئونرام جي واڙي
. هين واڊيءَ پاڻ پوکي ويا|
ديئي موکش سچو سي موکي ويا
گهرمرائي سندي، ڍل کانه پوندي
کوٽي کانري || سوامي...........|
>هن واڙيءَ جي پاڙ پاتالي
پوکي پرش ويو آ اکالي
جهک جهولا لگا، غيبي گولا لگا
|کنهن نه اجاڙي .. سوامي..........
۳. هن واڙيءَ جا منڙا ميوا
کن هندو سنڌ ۾ پيا سيوا
هک وار هلي، دسو بوٽا پلين
جيئن جهاڙي .. سوامي.........
.4هي واڙي امراپر کان
پوکي ڏٺي آذر کان
رچي راس ٿيا، پچي پاس ٿيا
ڦلواڙي . | سوامي..........

تلa

“ .5 اپهلاج" پريمي پوڄائون
ڪن عاشق پيا آسيسائون
شل شاد رهي، آباد رهي
گلزاري .. سوامي..........

tke

ٿل- جنم لهي اڄ جوڳي آيو،
ٽيئونرام آ نالو جهنجو، سڀ جي من کي ڀايو۔
.ڇيلارام کي ڏين واڌايون ٻار ٻڌها نر ناانصافين.
شهر ڪنڊوءَ جي گاليءَ-2 ۾، دادو آنند ڇايو۔۔
.2جنم لهڻ سان ٿي روشنائي، اوديا اونڌه ويڙي۔
سورج وانگر اُڀري جڳ ۾، ڪل انڌڪارو مٽايو۔۔
.3گوال بال جي ڪرشڻ جا هُئا، تنما هڪڙو هي پيو۔

موهن وانگرو بين وڄائي، سب کي مست بڻايو ..

.4جگ جي تارڻ خاطر جوگي، حڪم هريءَ سان آيو.

رام نام جي as we, سارو ساٿ ترايو॥

.5شانتپرڪاش چوي هٿ جوڙي، اهو ارج اديايو।

ستگر پنهنجي چرنن ۾ نت، من جو پريم وڌايو॥

ٿل-سوامي ستگر ٽيئورام آئي، جن سوئي جيو جڳائي.

.. ست سنگ سندر راس رچائي، پريم ڪيا پرچارا।

سرو جيون کي من کو موهيا، بنسي برهه بجائي॥

.2اپنا سوارٿ سرو تياگي، ڪينهه پر اپڪارا .

پاپ ڪرم ۾ پول پڙي تس، شپ ڪرمو مغ لائي ..

.3تن من ڌن پُن واٽي ڪرکي، ڪس کي دل نه دکائي।

سپ ۾ ساکي چيتن ديکا، اورون کو دکلائي ..

امراپر اِستان بنايا، ريت اوپر اپراما .

,امراپر کي امر واٽي، گئي گمڀير سنائي ..

' =سروانند" سککاري।

پرڪاشي منڊلن

ہ کرکي. کيرت قوي جن گائي..

جس کي جگ ۾ پرگھٹ

طرظ-چلي کون سي ديش ....

ٹل-ٹيئونرام گرديو، منشيه بن کي آيا ٹا

.. کرم يوگ کو خوب کمايا،من کو مارا تن کو تپايا
جوش جلايا ٹا||

.2ديپڪ جيسي جان جلائي، جان جلاکر جيوتي بنائي
پٹ دکلايا ٹا||

.3جھان ريت کي ڍھير ٹي ياري، پشو پنچان کي ٹي وو جاري
auلگايا ٹا||

.4پڙڪ انٹي جب دويش کي جوالا، چارون طرف سي گھيرا ڈالا

نه گھبرايا ٿا||

.5جب تيري جھونپڙي جھلني لاگي، ڦر پي نه ڪروڌ ڪي جوالا جاگي،

دوندو گلايا ٿا||

.6گيتا ڪا سنديش سنايا، خالي سنايا نه، ڪرڪي بتايا

چلڪي دکايا ٿا||

.7نيائي، نيتي ائور ڌرم ڪرم ڪا،ستيه شانتي ائور مرم شرم ڪا.

پاٺ پڙھايا ٿاII

' .8ھرداس'ڪھي تم ھر سي جوڙا، جھوٺ ڪپٽ پاکنٽ ڪو توڙا'

ستيه بتايا ٿا||

سدگر سوامي ٽيئورام جي مھاراج

اوم جيه گر ٽيئونرام، سوامي جيه گر ٽيئونرام|

پر اپڪاري جگت ادڌاري، تم ھو پورن ڪامIN

جب جب AAA نج ھت ڪارڻ، تمڪو پوڪارا|| AN |

تب تب گر اوتار ڌري تم، سب ڪو نستارا || اون..

پريم پرڪاشي منڊلاچاريه، منتر ساڪشي ستنام || سوامي||

ڌرم سناتن ڪي پرچارڪ، نيتي نپڻ اپرام . .ان٠||

ديش وديش ۾ مٽبلي ليکر، پاون دي اُپديش ॥ سوامي ..
آتم روپ لکايا سب کو، هريا تاپ ڪليش ..اوم..

پورڻ اچل سماڌي تيري، سڌ آسن براجي ॥ سوامي ..
روپ منوهر سندر لوچن، ديکت من راجي ..اوم..

آتم سٿت وچن ڪي پوري، يوگي اندريجتي ॥ سوامي॥
پرم اداري ڌيريه ڌاري، پرم اگاڌ متي ..اوم ..

ڌن ڌن مات پِتا ڪُل تيرا، ڌن تو ساڌ سُجان .سواگي॥
ڌن وه ديش جهان تم جنميا، ڌن تو شپ اِسٿان ..اوم..

سُر نر مني جن هرجن گنجن، گاون گن تنهري . سوامي।
اَنت نه پاءِ سڪي نر ڪوئي، مهما اپر پري ..اوم..

|جو جن تنهري آرتي گاوي، پاوي سو مڪتي || سوامي ..
|ساڌ سنگت ڪو هر دم ديجي، پورڻ گرو پڪتي ..اوم..

يومي يوپن پيپانا|
نه ڏوپن، ڪاڍت لوپ ڌر ڏيانا|
giنتنشڪامن نرباني|

پر پر ديپڪ پورڻDN
آرتي ساج ڪرو بهو سندر، سدگر ڪي جيڪار بلائو.

آشوندي گرو تو در آئي، تم بِن نور نه ڪائي|
تُو هري داتا تُو هري ماتا، ميري آش پجائي|

پاءِ پلو مين پير پيادي، آيس هيت منجهائي .
تن من ڌن ارداس ڪري مين، مانگت نام سنيهي .
نام تمهارا صابن ڪر مين، ڌوسان پاپ سيپئي|

کھي ٿيئون گرو لوڪ تين ۾، آواگمن مٽائي॥

پلو جي پائن داتا تنهنجي درتي،

داتا در آئن جا، ارج اونائي।

مڙئي تن جي تن من جا، دکڙا مٽائي،

آسو اگھائي، "آسو" آس وندن جون .

.= aآ گر شرڻ ۾، بيٺ کري ارداس।
تس داس کي، پورڻ کريي آس .

دوک سرو।
رج a AY لگي نه يم کي تراس .

سنشيم کوئي نا رهي .